

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ
11—20 грудня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 грудня 1949 р.)

Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Український драматичний театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії	Государственный Областной драматический театр
11	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (ранок) РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ранок) ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ввечері)	
12	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (утром)	ВИСТАВИ НЕМА	ДЕВОЧКИ
13	Вівторок	РУСАЛКА	СОБАКА НА СЕНЕ (днем)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
14	Середа	ЧЕРВОНИЙ МАК	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечером)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
15	Четвер	РУСАЛКА	ТРИ СЕСТРЫ ТРИ СЕСТРЫ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
16	П'ятниця	РАЙМОНДА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВЕСЕЛА ВДОВА	ДЕВОЧКИ
17	Субота	ЧЕРЕВИЧКИ	ВОСКРЕСЕНИЕ ВОСКРЕСЕНИЕ	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ	ДЕВОЧКИ
18	Неділя	ФАУСТ (ранок) ЧЕРЕВИЧКИ (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утром) СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (днем) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (вечером)	ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ РОЗА ВІТРИВ (ранок) ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ (ввечері)	ДЕВОЧКИ (утром) ДЕВОЧКИ (днем) ДЕВОЧКИ (вечером)
19	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВОСКРЕСЕНИЕ		Спектакля нет
20	Вівторок	ЧЕРЕВИЧКИ			ДЕВОЧКИ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 29 (66)

11 — 20 грудня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11 (ранок) грудня

Е. Направник

за О. С. Пушкіним.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт.
БАРСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будне-
вича.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер—Є. Мариківський

Танці в постанові О. Галкіна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троекуровим. Самодур Троекуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троекуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кисте-

нівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троекуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздить судовий засідатель та довірений Троекурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троекурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським. Схвилюваний Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж іде на службу до Троекурова. Володимир забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троекурова.

4 картина. В садибі Троекурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троекурова Сашу і навчає співати Машу. Троекуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троекуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троекурова. Євтякують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвилювана. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений на-

смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Володимир Добровський — Б. Бутков, В. Совалов. Маша—М. Морозова, А. Ісламова. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська. Єгоровна—Е. Лейтес, Є. Носенко. Архип—Б. Малков. Троекуров—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут. Дефорж—А. Нікітін, В. Хворост. Шабашкин — П. Калюжний, В. Хворост. Гришка—В. Хворост, П. Калюжний. Антон—Д. Скоробагатько, Н. Снігаренко. Ісправник—Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков. Засідателі—Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Дами—Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смуляйська, Н. Лисова.

Виставу веде С. Петров.

11 (ввечері), 13, 15 грудня

11/XII абонемент сер. „Ж“ талон 12

13/XII абонемент сер. „З“ талон 12

15/XII абонемент сер. „Р“ талон 12

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — П. Баленко.

Постава С. Однопозова.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР

В. Литвиненка.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Концертмейстери—В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.

Дія I-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя. Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя.

Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля: Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошима. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хорони. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служнякам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входять ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі снівають і бавляться русалки. Зачувши чийсь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з

себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підоспіли, відбивають князя.

Дія IV-та, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до

Артистка О. Заховаєва в ролі княгині («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

Артист Б. Бутков в ролі князя («Русалка»).

Фото А. Майденберга.

себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

А П О Ф Е О З.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Мельник — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Дісар, П. Скоробагатько. Княгиня — О. Захо-

ваєва, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Князь — Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Ольга — В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Павленко. Сват — Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков. Ловчий — М. Снігаренко, П. Фрадков.

Солісти балету — Н. Алейніков, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі Б. Ескін, на арфі А. Гельрот, на гобої І. Марштейн, Д. Риков, на кларнеті А. Архірей, Г. Риков.

Виставу веде С. Петров.

14 грудня

Абонемент сер. „Д“ талон 12

Р. Глієр

ЧЕРВОНІЙ МАК

Балет на 3 дії.

Лібретто А. Єрмолаєва.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в 20-х роках ХХ століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одягу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збу-

джені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою

капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара. матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страшні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6.

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки—тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай,

Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Європейка — І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай. Капітан — О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — О. Галкін, П. Плавник. Кочегар — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Китаєць-революціонер — М. Ізотов, К. Троїцький. Участь беруть: М. Алексеева, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов та весь склад балету.

Соло на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер. Соло на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер. Соло на арфі — А. Гельрот.

Виставу веде С. Петров.

16 грудня

Абонемент сер. „Б“ талон 12

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето Ю. Слонімського і В. Вайнонена.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.
Асистент балетмейстера — О. Галкін.
Концертмейстер — Я. Калігорський.

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшись слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана, й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — І. Герман, О. Ширай. Гіта — Н. Виноградова, Л. Любімова. Сібіла —

Г. Маслова, В. Савченко. Жан де-Брієн — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Абдерахман — О. Горохов, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Масрур — О. Галкін, В. Хребтов.

Солісти балету: Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.

Арфа — А. Гельрот.

Англійський рожок — Д. Риков.

Рояль — Я. Калігорський.

Виставу веде — С. Петров.

17, 18 (ввечері), 20 грудня

ПРЕМ'ЄРА

П. Чайковський

„ЧЕРЕВИЧКИ“

Комічно-фантастична опера на 4 дії, 8 картин)
(За повістю М. В. Гоголя «Ніч під Різдво»)

Лібретто Я. Полонського.

Переклад Сокільської.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича
Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Художник — Д. Овчаренко.

Головний хормейстер — Е. Мариківський.
Танці в постанові — Я. Додіна і П. Плавника.

Головний концертмейстер — Н. Миронович.
Концертмейстери — Я. Калігорський, С. Рабінович, В. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Оксана — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова, Вакула —

З. Канзбург, Є. Рекало, В. Совалов. Голова — Д. Дісар, П. Фрадков. Солоха — Г. Адамчук, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Біс — М. Григор'єв, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Ясновельможний князь — М. Григор'єв, Д. Козинець. Чуб — Б. Малков, П. Скоробогатько. Д'як — П. Калюжний, О. Нікітін. Панас — П. Строганов, В. Хворост. Вартовий — П. Строганов, В. Хворост. Церемоніймейстер — Г. Коваль, П. Фрадков. Катерина — Е. Івіна, О. Мейер. Старий запорожець — Л. Лихонос, М. Снігаренко.

Виставу веде — С. Петров.

18 (ранок) грудня

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник — І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер — Є. Марківський.

Асистенти — Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери — В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата;

танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина I

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливую серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем. Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Венецька. Валентин—М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, О. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

Виставу веде С. Петров.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11 (ранок та ввечері), 13 (ввечері), 18 (ранок), 20 грудня

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ір. Стешенко.

Постава режисера Л. Кіншиної.

Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — Е. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — С. Кошачевський, Г. Поклонський. Женья — Р. Колосова, М. Коржова. Люся — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Клавдій — В. Бережний, М. Микитенко. Захар Денисович — М. Покотило, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Фросина Михайловна — Г. Бабійвна, Н. Лихо. Данило Данилович — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде ном. режисера Р. Хмара.

13 (ранок), 14, 18 (ввечері)
грудня

С. Войніч

Інсценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад Я. Галана.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпископ Брізі-

Артистка Р. Колосова в ролі Жені
(«Сонячний дім»).

Фото І. Куперштейна.

Артист Ю. Титов в ролі Данила Даниловича
(«Сонячний дім»).

Фото І. Куперштейна.

гелли — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — Я. Гелас, М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — М. Кірін, В. Бондаренко. Жандармський волковник — М. Волошин. Сержант — О. Подорожній. Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — С. Верхацький. Юлія, його дружина — Н. Ляхо. Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; Мартіні — С. Кошачевський; Рікардо, лікар — В. Стеценко; Галлі, літератор — В. Мізі-

Артист С. Верхацький в ролі Джемса Бертена і артист І. Костюченко в ролі полковника Фернандо («Овод»).

Фото І. Куперштейна.

ненко. Фабріцці — М. Савченко. Синьйора Грассіні — Л. Тімофєєнко, Ю. Фоміна. Мікеле, селянин-горець — Г. Тітов, Г. Поклонський. Полковник Фернандо, губернатор — І. Костюченко. Жандармський капітан — О. Немзер. Марконе, горець — В. Лавров. 1-й солдат — Г. Сичук. 2-й солдат — В. Бондаренко, М. Микитенко. 3-й солдат — Г. Чорний. Тюремний священник — І. Гавришко.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане — артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

15, 17 грудня

Л. САВЕЛЬЄВ

ПРЕМ'ЄРА

ПОВІСТЬ ПРО НЕВІДОМОГО

п'єса на 3 дії

Переклад П. Панча

Постава режисера В. Воронова

Оформлення та костюми художника
З. Вінника

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бартолемі — В. Стеценко. Руфь — О. Валуєва, С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Елізабет — С. Лор, Т. Миргород. Невідомий — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР.

Виставу веде пом. режисера Л. Бабенко.

16 грудня

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер — С. Ходкевич.

Художник — С. Йоффе.

Музичне оформлення композитора
М. Каневського.

Хореограф — Е. Рабінович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії, засл. арт. УРСР, О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форлі-пополі — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, В. Мізіненко. Граф Альбофіоріта — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду—Є. Петрова, нар. арт. УРСР, В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Деяніра — А. Калішевська, О. Тімофієнко. Фабріціо — В. Лавров, Г. Поклонський. Слуга кавалера — М. Мякитенко, Г. Сичук. Слуги — О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.

Поставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

Л. ДМИТЕРКО

НАВІКИ РАЗОМ

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СССР
М. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

11 (утро), 17 декабря

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник Н. Соболев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—В. Северов, засл. арт. УССР. Ольга Александровна Трубникова—А. Танеева. Елена Сергеевна Трубникова—К. Борискина, Т. Семичева. Андрей Ильич Макеев—Я. Азимов. Семен Никитич Саватеев—Э. Коломийский, П. Осокин, засл. арт. УССР. Марья Трофимовна Саватеева—К. Туберозова. Григорий Иванович Рыжов—С. Лерман, В. Цветков. Федор Федорович Иванов—Г. Ратальский. Виктор Борисович Окунев—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Галина Петровна, его жена—О. Зубова, К. Суковская.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Артистка А. Танеева в роли Ольги Александровны Трубниковой («Чужая тень»).

Фото А. Майденберга.

11 (днем) декабря

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод М. Лозинского.

Постановка режиссера А. Глаголина.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—Е. Оноприенко, Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—В. Венцовский, Г. Ратальский. Ее служанки: Марсела—Е. Оноприенко, Н. Скоркина; Доротея—К. Борискина, М. Шматченко; Анарда — З. Кудряшева, Н. Шеремет. Отавьо, ее мажордом—П. Пружанский. Фабьо, ее слуга—Б. Тоценко. Граф Федерико—Г. Столкин, Б. Табаровский. Маркиз Рикардо—И. Мальвин, Т. Прево. Граф Лудовико—И. Здановский, А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро—А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико—В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикардо — С. Лерман. Камило — Т. Белодворец.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

11 (вечер) декабря

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режиссер — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—А. Волин, Э. Коломийский. Второй секретарь посольства — И. Здановский, А. Котляров. Корреспондент радио-компании «Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрн Курциус—З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии—М. Таранов. Почтальон—А. Кочкарева. Метр

д'отель восточного ресторана—В. Криштон. Врач—П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностранные журналисты: О. Зубова, Ф. Криштон, В. Кропотков, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

Режисеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

12, 13 декабря

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4 действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР А. Крамова.

Художник—Г. Цапок.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — И. Любич, заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — А. Танеева. Его сестры: Ольга — К. Суковская. Маша — Н. Тамарова, заслуж. арт. УССР. Ириша — А. Воронович, народн. арт. УССР; Р. Семашко. Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши — Я. Азимов. Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи — В. Матов, засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик — В. Северов, засл. арт. УССР. Соленый Василий Васильевич, штабс-капитан — Г. Ратальский, В. Шаповалов. Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — А. Крамов, народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович — Б. Тоценко. Родэ Владимир Карлович, подпоручик — В. Лизогуб, Г. Столкин. Феррапонт, сторож из земской управы — Э. Коломийский. Анфиса, няня — К. Туберозова.

15, 16, 19 декабря

ПРЕМЬЕРА

Л. Н. Толстой.

„ВОСКРЕСЕНИЕ“

Инсценировка В. Аристов в 4-х действиях.

Постановка народн. артиста Союза ССР А. Крамова, заслуженного артиста УССР И. Любича.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

От автора — В. Аристов, нар. арт. УССР; В. Шаповалов. Катюша Маслова — А. Воронович, нар. артистка УССР. Князь Нехлюдов — В. Матов, засл. арт. УССР. Председатель суда — И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. 1-й член суда — А. Котляров. 2-й член суда — И. Здановский. Прокурор — В. Лизогуб. Тов. прокурора — Г. Ратальский. Секретарь суда — Б. Тоценко. Судебный пристав — И. Молошников. Адвокат 1-й — Б. Табаровский. Адвокат 2-й — Л. Молдаванов. Старшина присяжных заседателей — П. Пружанский. Присяжные заседатели: купец — А. Волин; учитель — В. Битенский, В. Шаповалов; отставной полковник — Г. Столкин; приказчик — Ф. Кривонос. Бочкова, подсудимая — К. Туберозова. Картинкин, подсудимый — В. Криштон. Китаева — Л. Линецкая, засл. арт. УССР; Е. Леонидова. Корчагина — К. Суковская. Мисси, ее дочь — Н. Шеремет. Колосов — И. Мальвин. Доктор — В. Битенский, С. Лерман. Арестантки: Кораблева — А. Кочкарева; Федосья — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Сторожиха — К. Борискина, И. Смирнова. Старушка — Е. Леонидова, М. Шматченко. Хорошавка — Н. Скоркина. Рыжая — Н. Белецкая. Чахоточная — З. Довжанская. 1-й надзиратель — В. Криштон. 2-й надзиратель — В. Негреба. Надзирательница — В. Астахова. Фанарин, адвокат — В. Венцовский, В. Цветков. Наталья Ивановна, сестра Нехлюдова — О. Зубова. Игнатий Никифорович, ее муж — В. Северов, засл. арт. УССР; М. Таранов.

Масленников, вице-губернатор—Я. Азимов, В. Битенский. Жена Масленникова—З. Кудряшева. Политические ссыльные: Шетинина—Т. Семичева; Богодуховская—Р. Семашко; Крыльцов—В. Кропотов, Б. Тоценко; Ранцева—М. Шматченко; Новодворов—М. Таранов; Набатов—В. Кропотов, Б. Тоценко. Симонсон—Р. Брилинг. Генерал-губернатор—Д. Васильчиков, засл. арт. СССР. Денщик—И. Ширингин. Управляющий имением Нехлюдова—И. Мальвин. 1-й крестьянин—Э. Коломийский, 2-й — Ф. Кривонос. 3-й—В. Криштоп. 4-й — Т. Прево. 5-й — П. Пружанский. 6-й — В. Негреба. 7-й — И. Молошников. 8-й— И. Ширингин. Графиня Чарская—Л. Линецкая, засл. арт. СССР; Н. Тамарова, засл. арт. СССР. Топоров обер-прокурор Св. Синода—А. Котляров, П. Осокин, засл. арт. СССР. Чиновник—Б. Табаровский. Селенин, тов. обер-прокурора Сената—Л. Молдаванов. 1-й конвойный—И. Ширингин. 2-й—С. Лерман. Ссыльные каторжане: 1-й — И. Здановский, 2-й—С. Лерман, 3-й — Б. Табаровский, 4-й — И. Ширингин, 5-й — В. Битенский, 6-й — В. Криштоп. Арестантки ссыльные: 1-я — Р. Мануковская, 2-я—И. Смирнова, 3-я — Н. Богомолова, 4-я—Л. Бойко, 5-я—З. Добжанская. Этапный офицер—Л. Молдаванов. 1-й солдат—В. Негреба. 2-й солдат—И. Молошников. Лакей Масленникова—С. Лерман.

Режиссеры, ведущие спектакль—Я. Антоневич, А. Голембо.

18 (утро) декабря

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова. Режиссер-ассистент — Т. Белодворец. Художники: В. Кривошенна и Е. Коваленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска—А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; А. Волин. Валя, его дочь—К. Гайжев-

ская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — Л. Молдаванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев»—Э. Коломийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — В. Венцовский. Сенди Голланд, американский журналист — В. Лизогуб, В. Цветков. Билл, американец, турист — Д. Васильчиков, засл. арт. СССР; И. Мальвин. Мери Джибсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

18 (днем) декабря

А. Сухово-Кобылин.

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. СССР И. Любича. Режиссер-ассистент — Э. Коломийский.

Художник Ю. Рыжиков.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — П. Осокин, заслуженный артист СССР. Лидочка, его дочь — Н. Шеремет. Анна Антоновна Атуева, ее тетка — Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских—Р. Брилинг. Михаил Васильевич Кречинский — В. Матов, засл. арт. СССР. Иван Антонович Расплюев—А. Волин, Э. Коломийский. Никанор Саввич Бек, ростовщик — В. Кропотов, П. Пружанский. Щербнев, купец — И. Мальвин, Т. Прево. Федор, камердинер Кречинского—В. Шаповалов. Тишка, швейцар в доме Муромских — Ф. Кривонос, В. Криштоп. Полицейский пристав—А. Котляров. Горничная Муромских—К. Борискина, М. Шматченко. Казачок Муромских — В. Криштоп, А. Рубанов. 1-й лакей — М. Иоффе, 2-й лакей — В. Негреба.

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

18 (вечер) декабрія

Братя Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

П'єса в 3-х діях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская. Е. Онопrienko. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. УССР. Т. Прево. Полковник — В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист УССР. М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова. О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

11 (ранок та вечері), 13, 14,
16, 17, 18 (ввечері) грудня

І. Рубинштейн

Ф. Легар

ГРАФ ЛЮКСЕМБУРГ

оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова

Постава С. Однопозова
Режисер — Н. Попова
Диригент — Ю. Чернин
Художник — С. Йоффе
Балетмейстер — В. Нікітін
Хормейстер — Е. Черняк
Концертмейстери — Е. Каменецька,
Н. Кулісич

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Рене Люксембург — Д. Волков, Л. Уманець, О. Федосов. Анжель Дідье — З. Востінцева, Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УРСР та УзРСР. Арман Бріссар — А. Аркін, Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Жульетта Бермон — Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова. Князь Базинеллі — І. Бурменко, К. Передерніков. Баронесса Коккові — А. Алмазова, Н. Попова. Менчі — Е. Грицюк. Павельді — О. Ткаченко. Пелегрін — М. Мармур. Анатоль — М. Гавриленко. Порт'є — Микола Іванов, засл. арт. УРСР; М. Мармур. Слуга — Є. Бондаренко.

Балет: карнавал — виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венсеров, Л. Кабанець, Ю. Коновальчук, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, Р. Нікітін, Б. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

Артистка Н. Попова в ролі Ізабелли («Бокаччю»).

Фото А. Майденберга.

15 грудня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Журбіна.

Поновлення постанови режисера О. Івашутича, нар. арт. УзРСР.

Диригенти С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник—С. Сонечкін.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило—Д. Волков, К. Передерніков, Л. Уманец. Ганна Главарі—Р. Уманська,

засл. арт. УРСР та УзРСР; Л. Міцнер. Валентина—К. Великосельська, Л. Міцнер. Барон Зет—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Негош—Микола Іванов, засл. арт. УРСР, Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Росільон—Г. Охріменко. Каскада—А. Аркін, О. Федосов. Сен-Бріюш—Н. Гавриленко, Кромов—Є. Грицюк. Богданович—М. Мармур. Ольга—М. Вербицька. Мадам Богданович—Ф. Пергамент.

БАЛЕТ:

Друга рапсодія Ліста, вальс-бостон, вальс Штрауса, ритмічний танок—виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Е. Конавальчик, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде пом. режисера Н. Боровкова.

18 (ранок) грудня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад В. Сокола.

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісіч.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УРСР та УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Кова-

БАЛЕТ:

ленко. Ліза — Н. Аннікова, З. Мізіненко.
Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Лан-
скої—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахра-
ров — І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза
Аббас—І. Білошенко. Юсуф-паша—М. Мар-
мур. Смайсл — М. Гавриленко, І. Бурменко.
О'Перрі — Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-
зброяр — С. Бондаренко.

1. Танець невільниць. 2. Іспанський та-
нець. 3. Весільний танець. Виконують со-
лісти балету: В. Балацький, О. Борисова,
А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик,
А. Лашкевич, В. Ліснівська. Р. Нікітіна,
Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

Помещение театра Эстрады

13. 14. 15. 16. 17. 18 (утро,
день, вечер), 20 декабря

Лауреат Сталинской премии В. Панова.

ПРЕМЬЕРА

„ДЕВОЧКИ“

В 3-х действиях, 6 картинах.

Постановка — Ф. Александрина.

Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ-
НИТЕЛИ:

Сестры: Томка—В. Кожевникова; Инна—
Л. Курникова, В. Черникова. Кузнецов, их
отец — А. Бессонов. Лукія Ивановна —
М. Донская. Шестеркин — П. Крамчанинов.
Вася — В. Остропольский. Валька—В. Шев-
ченко. Огородникова — Е. Лицканович. За-
ведующий оранжереей — И. Савич. Лейте-
нант — В. Мурашко. Андрей — Д. Хазина.
Почтальон — И. Куличенко.

Режиссер ведущий спектакль А. Юдович.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства“

Ціна 2 крб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ**

♦ ♦ ♦

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

В. Рождественський

СОНЯЧНИМ

ШЛЯХОМ

Музкомедія на 3 дії

Постава гол. режисера
нар. арт. УзРСР **О. ІВАШУТИЧА**

Диригент **М. ХАЙКІН**

Балетмейстер **В. НІКІТІН**

Художник **Н. СОБОЛЬ**